

Ūkininka pati ė obags

Ūkininka pati, paselėkusi vėina nomėi, vėrė pėitus. Katėlė ožkaista borboliava raugintu kupūstu kupustinė, šalėp šotintovė šotėnuos kėp rėikint nopenieta žousės. Ūkininkienė prėsėrėikė spierė noliektė pas sosiedė, tad ta baisė skobėnuos pabėngtė vėrtė pėitus. Bet ėe ligo tiċiuoms ėš kažkor i nomus atklėda obags ė pradiejė puoteriautė. Gaspadėnė, neblaukdama, kol tas bėngs puoteriautė, atėdavė anam ėšmalda ėr ėšsėskobėna pru duris.

Tou štruopo obags, pabėngės puoteriautė, apsėžvalgė aplinkou. Pamatė bebėngontė šotintėis žousi – kapt anou ož spronda, švėlpt i sava terbalė ėr ėšėjė laukuon.

Bėdams kelalio i kėta suoda, sosėtėka no sosiedės pargrėžtontė ūkininkienė. Sosėtėkės anuos klaus: „Gaspadėnelė, ar tamsta nepažisti Gargasātės, katra nesenė parsėkraustė ėš Šotėntovėškiu suodas i Terbėškiu ūki?“ Ūkininka pati netoriejė ėiesa pliorptėis so obago, tad skobėnuoms anam atsakė: „Ėk to nu mona galvuos, obagė nelaimings. Aš nikuokiuos Gargasātės ėš Šotėntovėškiu suodas nepažisto ėr aple Terbėškiu ūki nieka neso gėrdiejusi!“ „No, jegu tėp, ta sodėivo, gaspadėnelė! Atsėsveikėnau palėkė geroujo, nepīkdamuos!“ – pasakė obags ėr nopiedėna sava kelės.

Ūkininka pati tiktās pariejusi nomėi ė nebradusi šotintovė žousėis soprata, aple kou rokavuos obags. Nuoriejė biegtė anam ėš paskuos ė atimtė žousi, bet jau bova par vielā. Griaužė gaspadėnė nagus ėš zlastės diel tuo, kad tėp lėngvā paleida ėš sava ronku Gargasātė ėš Šotėntovėškiu suodas.